

Directeur Marie-Anne Bernaerts

“Oekraïense leerlingen zijn blij dat ze naar school kunnen gaan”

Donderdag 24 februari 2022. Nog niet zo heel lang geleden eigenlijk, maar toch al een historische datum. Eentje die heel wat gevolgen met zich meedraagt die te voelen zijn in ons onderwijs.

Ook in de Antwerpse basisschool Heilig Hart waar directeur Marie-Anne Bernaerts haar leerlingenaantal zag stijgen. Ondertussen zijn ze met een dertigtal extra Oekraïense leerlingen die verspreid over de klassen van het kleuter- en basisonderwijs de lessen meevolgen.

Dat verloopt vlotter dan verwacht. Marie-Anne: “De kinderen die er zijn bijgekomen lopen er al van dag één tussen. Natuurlijk was één derde van onze populatie al Oekraïens, door de sterke gemeenschap in Antwerpen. Maar je zou dus niet merken dat hier zo veel nieuwe leerlingen bij zijn gekomen. Ze zijn allemaal vlot geïntegreerd in het schoolgebeuren en je merkt dat de ouders het belangrijk vinden dat hun kind naar school kan gaan.” De hoge instroom is dus een gevolg van een hechte Oekraïense gemeenschap, dat heeft ook voordelen. Marie-Anne: “Ze zorgen hier allemaal heel goed voor elkaar. Ze kunnen terugvallen op het kerkgebeuren en zelfs de Oekraïense scouts of danslessen in hun taal. Op dat vlak rolt en bolt alles wel en daardoor lopen de kinderen vlot mee in het dagdagelijkse leven.”

Toch blijft het een ongewone opdracht voor vele leraren. Maar het is niet de eerste keer dat het team hiermee te maken krijgt. Marie-Anne: “In het verleden hebben we al andere vluchtelingencrisissen meegemaakt. Kinderen uit Afghanistan of Syrië die dan bij ons in de klas kwamen. Sowieso zijn wij een school met ongeveer 35 verschillende origines. Het is hier bijna een

TEKST
Sandy Demandt

FOTO
Daniël Rys

uitzondering als een kind wél Nederlands als eerste taal heeft. Dat maakt dat onze leraren weten hoe ze met een anderstalig kind moeten omgaan.” Voor de Oekraïense leerlingen verloopt het dan ook niet zo heel anders. Marie-Anne: “Ze krijgen Nederlands bij de leraar voor anderstalige nieuwkomers en worden in andere lessen meteen ondergedompeld in het Nederlands. Enkel voor wiskunde kiezen we een ander traject. Daarvoor springt de Oekraïense juf Nadia bij. Ze was in België om vrienden te bezoeken toen de oorlog in haar thuisland uitbrak. Terugkeren naar Oekraïne vond ze geen goed idee dus solliciteerde ze bij ons op school. Ze geeft nu wiskundeles in hun eigen taal, met als doel dat ze zo snel mogelijk kunnen aansluiten bij het niveau van de klas. De les in het Oekraïens is voor die leerlingen een rustmomentje, het is even iets minder intensief. Maar toch blijft het beperkt tot maximum acht lessen in het Oekraïens op een week.”

Hulp in het Oekraïens is geen overbodige luxe. Juf Nadia: “Ik spring vanaf het begin al bij als tolk op school. Maar lesgeven blijft mijn passie. Zelfs met de structurele moeilijkheden in het begin, waardoor ik zelfs niet als vrijwilliger kon werken, bleef ik gemotiveerd. Ik heb geen seconde getwijfeld om te helpen en bij te springen als wiskundeleraar. Iets wat ik combineer met onderwijs op afstand voor mijn leerlingen die nog steeds in Oekraïne verblijven.” Marie-Anne: “Die gedrevenheid bewonderen wij heel erg. We merken dat ze verdriet heeft om haar land en boos is op de situatie, maar ze is heel werelds. Zelfs buiten haar vertrouwde omgeving voelt ze zich hier al goed.”

Je merkt dat de ouders het belangrijk vinden dat hun kind naar school kan gaan.

Ik spring vanaf het begin al bij als tolk op school. Maar lesgeven blijft mijn passie.

